

ΣΤΕ ΟΛ. 3165/2014 [Επιτρεπόμενη η λειτουργία διαγνωστικών κέντρων σε όλες τις περιοχές ΓΠΣ πλην χονδρεμπορίων και ελεύθερων χώρων αστικού πρασίνου]

Περίληψη

-Η πρωτοβάθμια περίθαλψη και, γενικότερα, η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας αντιδιαστέλλεται σαφώς προς την δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια περίθαλψη, η κύρια αποστολή των οποίων συνδέεται με τη νοσηλεία του ασθενούς σε υγειονομικές μονάδες αντίστοιχης διαβαθμίσεως. Τέτοιες μονάδες είναι τα πάσης φύσεως νοσοκομεία και κλινικές, δημόσια ή ιδιωτικά, γενικά ή ειδικά, ειδικά δηλαδή κτήρια που έχουν προκαθορισμένη από το νόμο αποστολή και τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες καθιστούν εφικτή και ασφαλή την εκτέλεση ιατρικών πράξεων που μπορεί να ενέχουν σοβαρούς κινδύνους για την υγεία του ασθενούς και απαιτούν γι' αυτό ιδιαίτερη επιστημονική και σχετική εξειδίκευση και ανάλογο εξοπλισμό. Λόγω της φύσεως των ανωτέρω υπηρεσιών, εντός αυτών στεγάζονται, εκτός όλων των νοσηλευόμενων, και αυξημένος αριθμός ιατρών, νοσηλευτικού και διοικητικού προσωπικού, με συνέπεια, και τη μεγάλη οικιστική επιβάρυνση της περιοχής όπου ευρίσκονται. Η ανέγερση και η λειτουργία τους επιτρέπεται μόνο σε περιοχές γενικών πολεοδομικών σχεδίων που χαρακτηρίζονται «κοινωνικών εξυπηρετήσεων» ενώ δεν επιτρέπεται σε όλες τις άλλες.

-Από τις ιατρικές πράξεις, οι εκτελούμενες στα διαγνωστικά κέντρα αποτελούν κατά κανόνα παροχή υπηρεσιών διαγνωστικής ιατρικής. Λόγω της κατά τα ανωτέρω φύσεως των εντός αυτών παρεχομένων υπηρεσιών δεν υπηρετεί σε αυτά i) αυξημένος αριθμός ιατρών και νοσηλευτών για την εκτέλεση μη απλών ιατρικών πράξεων και ii) δεν διαμένουν νοσηλευόμενοι, ώστε να απαιτείται και το αντίστοιχο για την κατά την περίθαλψή τους ιατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό, με συνέπεια πολύ μικρότερη οικιστική επιβάρυνση της περιοχής όπου λειτουργούν. Η λειτουργία τους επιτρέπεται σε όλες τις περιοχές των γενικών πολεοδομικών σχεδίων πλην εκείνων του χονδρεμπορίου και των ελεύθερων χώρων - αστικού πρασίνου, δηλαδή στις περιοχές στις οποίες επιτρέπονται κτήρια κοινωνικής πρόνοιας.

Πρόεδρος: *Κ. Μενουδάκος*

Εισηγητής: *Ν. Ρόζος*

Δικηγόροι: *Ιω. Λιναρίτης, Α. Κουτούκη, Κ. Γιαννακόπουλος, Λ. Γεωργακόπουλος*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, την οποία ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου εισήγαγε στον παρόντα σχηματισμό του λόγω της σπουδαιότητάς της (άρθρ. 14 παρ. 2 π.δ/τος 18/1989, ΦΕΚ 8Α΄) όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 3900/2010, ΦΕΚ Α΄ 213) ζητείται η ακύρωση του από 2.5.2012 π.δ/τος «Τροποποίηση των χρήσεων γης των οικοπέδων που βρίσκονται στα οικοδομικά τετράγωνα επί του βασικού οδικού δικτύου και επί σημαντικών οδικών αξόνων του ρυμοτομικού σχεδίου Δήμου Αμαρουσίου (Ν. Αττικής)» (ΦΕΚ 151/ΑΑΠ 3.5.2012) στο μέτρο που αυτό αφορά την περιοχή Αγίας Φιλοθέης του Δήμου Αμαρουσίου.
3. Επειδή, υπέρ του κύρους του προσβαλλομένου π.δ/τος παρεμβαίνει με έννομο συμφέρον ο Δήμος Αμαρουσίου, το Δημοτικό Συμβούλιο του οποίου είχε γνωμοδοτήσει υπέρ των ρυθμίσεων του προσβαλλομένου π.δ/τος κατά την προηγηθείσα αυτού διοικητική διαδικασία (απόφαση αυτού 114/24.2.2009).
4. Επειδή, υπέρ του κύρους του προσβαλλομένου π.δ/τος παρεμβαίνει η Α.Ε. «Ι», φερόμενη ως ιδιοκτήτρια ακινήτου σε οικοδομικό τετράγωνο μη περιλαμβανόμενο στην περιοχή Αγίας Φιλοθέης. Εν όψει όμως του ότι το ανωτέρω οικοδομικό τετράγωνο περιλαμβάνεται στο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο Αμαρουσίου, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την 72228/4579/20.7.1994 απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (ΦΕΚ 734 Δ΄), η νομιμότητα του οποίου αμφισβητείται παρεμπιπτόντως με την κρινόμενη αίτηση, η παρούσα παρέμβαση, με την οποία υποστηρίζεται η συμφωνία του προσβαλλομένου π.δ/τος με την ανωτέρω υπουργική απόφαση ασκείται με έννομο συμφέρον.
5. Επειδή, οι λοιποί αιτούντες, υπό την ιδιότητά τους ως κατοίκων της περιοχής Αγίας Φιλοθέης, ασκούν την κρινόμενη αίτηση με έννομο συμφέρον.
6. Επειδή, το αιτούν Σωματείο, σκοπός του οποίου είναι, κατά το καταστατικό του, ο εξωραϊσμός και η αναβάθμιση της περιοχής της Αγίας Φιλοθέης, ασκεί επίσης την κρινόμενη αίτηση με έννομο συμφέρον.
7. Επειδή, οι αιτούντες παραδεκτώς ομοδικούν, προβάλλοντας κοινούς λόγους ακρόασης ακυρώσεως που στηρίζονται στην αυτή πραγματική και νομική βάση.
8. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση ασκείται εμπροθέσμως.
9. Επειδή, το άρθρο 5 του νόμου 1397/1983 «Εθνικό Σύστημα Υγείας» (Α΄ 143), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 του νόμου 2071/1992 «Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας» (Α΄ 123), ορίζει τα ακόλουθα: «Μονάδες Περίθαλψης 1. Η περίθαλψη διακρίνεται σε πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια, παρέχεται δε από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. 2...». Στο άρθρο 12 του ίδιου ν. 2071/1992, με τίτλο «Πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας», ορίζεται ότι: «1. Στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας

υπάγονται οι ιατρικές και νοσηλευτικές καθώς και οδοντιατρικές πράξεις και φροντίδες, που έχουν ως σκοπό την πρόληψη και την αποκατάσταση βλαβών της υγείας, που δεν απαιτούν νοσηλεία σε νοσοκομείο. Προς το σκοπό αυτόν μπορεί να συνιστώνται και να λειτουργούν ειδικές μονάδες, ως επιστημονικά τμήματα παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, από ν.π.δ.δ. ή από ν.π.ι.δ.

2. Η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας παρέχεται από τους γενικούς ιατρούς, παθολόγους και ιατρούς άλλων ειδικοτήτων των υγειονομικών σταθμών και των κέντρων υγείας, τους ιατρούς των ασφαλιστικών οργανισμών, τους οδοντίατρους, καθώς και από το νοσηλευτικό προσωπικό και τις επισκέπτριες που υπηρετούν αντίστοιχα σε επιστημονικά τμήματα παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

3. Τα συγκροτήματα εξωτερικών ασθενών των νοσηλευτικών ιδρυμάτων ν.π.δ.δ. και ν.π.ι.δ. μπορεί να παρέχουν πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας με αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων των ιδρυμάτων. Προς τούτο οργανώνονται κατάλληλοι χώροι υποδομής και υποδοχής των ασθενών, που λειτουργούν ως ειδικό συγκρότημα παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας.

4. Επίσης πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας παρέχεται και από τις ειδικές μονάδες και τμήματα της παραγράφου 1 του παρόντος και τις κινητές μονάδες που συνιστώνται σύμφωνα με το άρθρο 14 του νόμου αυτού». Περαιτέρω, στο άρθρο 13 του ανωτέρω ν. 2071/1992, όπως, το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε τελικώς με το άρθρο 28 του ν. 3846/2010 (ΦΕΚ Α΄ 66), και υπό τον τίτλο «Ιδιωτικοί φορείς παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας» ορίσθηκε ότι: «1. Η ιατρική και οδοντιατρική πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας του ιδιωτικού τομέα παρέχεται από τους εξής φορείς: α) Ιδιωτικά ιατρεία και οδοντιατρεία. β) Ιδιωτικά πολυϊατρεία και πολυοδοντιατρεία. γ) Ιδιωτικά διαγνωστικά εργαστήρια. δ) Ιδιωτικά εργαστήρια φυσικής ιατρικής και αποκατάστασης. ... 7. Με προεδρικό διάταγμα μπορούν να ρυθμιστούν οι ειδικότερες προϋποθέσεις, όροι και προδιαγραφές αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων, η Π.Φ.Υ. του παρόντος άρθρου ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 16 του ίδιου ν. 2071/1992 ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Σκοπός των μονάδων πρωτοβάθμιας φροντίδας και πρόληψης είναι: α) Η παροχή πρωτοβάθμιας φροντίδας στο σύνολο του πληθυσμού της περιοχής ευθύνης τους και όσους προσωρινά διαμένουν σε αυτήν. β) Η εφαρμογή των προγραμμάτων αγωγής υγείας και πρόληψης του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. γ) Η νοσηλεία και παρακολούθηση των αρρώστων, που βρίσκονται στο στάδιο της ανάρρωσης ή μετά την έξοδό τους από το νοσοκομείο στο σπίτι. δ) Η παροχή πρώτων βοηθειών και η νοσηλεία σε έκτακτες περιπτώσεις έως τη διακομιδή των αρρώστων στο νοσοκομείο. ε) Η διακομιδή αρρώστων με ασθενοφόρο αυτοκίνητο ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο μεταφοράς, σε έκτακτες περιπτώσεις, στο κέντρο υγείας ή στο νοσοκομείο. στ) Η παροχή υπηρεσιών οδοντιατρικής φροντίδας. ζ) Η άσκηση προληπτικής ιατρικής ή οδοντιατρικής. η) Η ιατροκοινωνική και επιδημιολογική έρευνα. θ) Η ιατρική της εργασίας. ι) Η

παροχή υπηρεσιών σχολικής υγείας. ια) Η ενημέρωση και διαφώτιση για θέματα οικογενειακού προγραμματισμού, με διαλέξεις και επιστημονικές συναντήσεις. ιβ) Η εκπαίδευση των ιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού. ιγ) Η παροχή υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας. ιδ) Η παροχή φαρμάκων σε δικαιούχους . . . ιε) . . .». Κατ' επίκληση εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 13 του ν. 2071/1997, όπως ίσχυε μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 4 του ν. 2256/1994 (ΦΕΚ Α' 196) και πριν την εκ νέου αντικατάστασή του με το ως άνω άρθρο 28 ν. 3896/2010, εκδόθηκε το π.δ. 84/2001, το οποίο καταργήθηκε με το άρθρο 17 του Π.Δ 180/2009, επανήλθε σε ισχύ με το Π.Δ 188/2009 (Α' 70), και ορίζει τα εξής: Άρθρο 1 «Οι ιατρικές και οδοντιατρικές υπηρεσίες Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (Π.Φ.Υ.) παρέχονται και από ιδιωτικούς φορείς, οι οποίοι λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, με την εποπτεία και τον έλεγχο του αρμόδιου Νομάρχη, του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας και του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και του οικείου Ιατρικού (οδοντιατρικού) Συλλόγου.2. Ιδιωτικοί φορείς, οι οποίοι παρέχουν αποκλειστικά υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας (Π.Φ.Υ), είναι οι ακόλουθοι: α. Ιδιωτικά ιατρεία και οδοντιατρεία β. Ιδιωτικά πολυϊατρεία και πολυοδοντιατρεία γ. Ιδιωτικά διαγνωστικά εργαστήρια δ. Ιδιωτικά εργαστήρια φυσικής ιατρικής και αποκατάστασης». Άρθρο 2 «1... 2... 3... . Ιδιωτικά διαγνωστικά εργαστήρια είναι μόνο τα διαγνωστικά εργαστήρια βιολογικών υλικών, τα εργαστήρια απεικονίσεων και τα εργαστήρια πυρηνικής ιατρικής, ως εξής: α. Διαγνωστικό εργαστήριο βιολογικών υλικών είναι χώρος κατάλληλα διαρρυθμισμένος και εξοπλισμένος, σύμφωνα με τα παραρτήματα Α και Β του παρόντος Π. Δ/τος, όπου γίνονται δεκτοί οι ασθενείς από ιατρό με ειδικότητα βιοπαθολογίας ή κυτταρολογίας ή παθολογοανατομικής, προς εξέταση, στα πλαίσια άσκησης διαγνωστικής εργαστηριακής ιατρικής, σε βιολογικά υλικά, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης β. Διαγνωστικό εργαστήριο απεικονίσεων είναι χώρος κατάλληλα διαρρυθμισμένος και εξοπλισμένος, σύμφωνα με τα παραρτήματα Α και Β, του παρόντος Π. Δ/τος, όπου γίνονται δεκτοί οι ασθενείς από ιατρό με ειδικότητα ακτινοδιαγνωστικής, προς εξέταση, στα πλαίσια άσκησης της διαγνωστικής εργαστηριακής ιατρικής με τα σύγχρονα μέσα απεικόνισης της βιοϊατρικής τεχνολογίας, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης. γ. Διαγνωστικό εργαστήριο πυρηνικής ιατρικής είναι χώρος κατάλληλα διαρρυθμισμένος και εξοπλισμένος, σύμφωνα με τα παραρτήματα Α και Β του παρόντος Π. Δ/τος, όπου γίνονται δεκτοί οι ασθενείς από ιατρό με ειδικότητα πυρηνικής ιατρικής, προς εξέταση, στα πλαίσια άσκησης διαγνωστικής εργαστηριακής ιατρικής με ανοικτή πηγή ιοντίζουσας ακτινοβολίας, τόσο για ίν νίνο όσο και για ίπ νίτρο διαγνωστικές μελέτες, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης. 4...». Άρθρο 6 «1. Πριν από την ανέγερση, αγορά, μίσθωση ή χρησιμοποίηση κτιρίου ή οικήματος για την εγκατάσταση και λειτουργία ιδιωτικού πολυϊατρείου (πολυοδοντιατρείου) ή διαγνωστικού

εργαστηρίου ή εργαστηρίου φυσικής ιατρικής και αποκατάστασης απαιτείται άδεια ίδρυσης, η οποία χορηγείται από τη Διεύθυνση Υγείας και Δημόσιας Υγιεινής της οικίας Ν.Α. μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της σχετικής αίτησης, με όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, μετά από γνώμη της ειδικής επιτροπής του άρθρου 10 του παρόντος Π. Δ/τος. 2. Για τη χορήγηση της άδειας ίδρυσης προϋποτίθεται ότι: α. Δεν απαγορεύεται από τις πολεοδομικές διατάξεις και τους κανονισμούς ακτινοπροστασίας ή από άλλες ειδικές διατάξεις η χωροθέτηση της συγκεκριμένης χρήσης στον προβλεπόμενο χώρο. β. Ο προβλεπόμενος για τη λειτουργία του εργαστηρίου χώρος ανταποκρίνεται στις Τεχνικές Προδιαγραφές του παραρτήματος Α του παρόντος Π. Δ./τος. γ. ...». Ακολουθώντας στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ με το άρθρο 12 ορίζεται ότι για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος ισχύουν οι τεχνικές προδιαγραφές του παραρτήματος Α όσον αφορά τους χώρους και του παραρτήματος Β όσον αφορά τον εξοπλισμό, παρατίθενται δε στη συνέχεια στα ως άνω παραρτήματα αναλυτικά οι τεχνικές προδιαγραφές που πρέπει να πληρούνται για καθένα από αυτά. Τέλος, στο «ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ» του παραρτήματος Α, μόνος όρος που αφορά θέμα χωροθετήσεως διαγνωστικού εργαστηρίου, πέραν της παραπομπής στην πολεοδομική νομοθεσία με την ανωτέρω παρ. 2 του άρθρου 6, είναι ο προβλεπόμενος στο τελευταίο εδάφιο του Τμήματος Γ' αυτού «ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ», κατά τον οποίο οι χώροι της «θερμής περιοχής» αυτών δεν πρέπει να γειτνιάζουν με χώρους φυλάξεως τροφίμων, παιδικούς σταθμούς, παιδιατρικά και μαιευτικά ιατρεία. Ήδη, εξάλλου, ισχύει και ο νεότερος νόμος 3235/2004 «Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας» (Α' 53), ο οποίος στο άρθρο 1 ορίζει τα ακόλουθα: «1. Ως Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, στο πλαίσιο εφαρμογής του νόμου αυτού, νοείται το σύστημα παροχής σε ατομικό και οικογενειακό επίπεδο δέσμης βασικών και ολοκληρωμένων υπηρεσιών φροντίδας υγείας. 2. Η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας αποτελεί το πρώτο σημείο επαφής του ατόμου με το σύστημα υγείας της χώρας, του οποίου αποτελεί αναπόσπαστο μέρος και υπηρετεί τους γενικούς και ειδικούς στόχους του. 3. Η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας περιλαμβάνει: α. τις υπηρεσίες υγείας, που δεν απαιτούν εισαγωγή σε νοσηλευτικό ίδρυμα, β. την εκτίμηση των αναγκών υγείας των πολιτών και το σχεδιασμό και υλοποίηση μέτρων για την πρόληψη των νοσημάτων και την προαγωγή της υγείας, γ. τον οικογενειακό προγραμματισμό, δ. τις απαραίτητες υποδομές για την εξασφάλιση και τη διαχείριση όλων των ιατρικών πληροφοριών και δεδομένων του πληθυσμού, ε. την οδοντιατρική φροντίδα, με έμφαση στην προληπτική οδοντιατρική, στ. τις υπηρεσίες μετανοδομειακής φροντίδας και τις υπηρεσίες αποκατάστασης, ζ. την παρακολούθηση χρονίως πασχόντων, για τους οποίους δεν απαιτείται νοσηλεία σε νοσοκομείο, η. τις υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας. 4. . . . 5. Το σύστημα παροχής Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας αποσκοπεί στην ικανοποίηση των παρακάτω αρχών: α. της ισότητας στην πρόσβαση στις

- υπηρεσίες υγείας για όλους τους κατοίκους της χώρας, β. της ισότητας στη φροντίδα, που επιτρέπει τη διαχείριση οξέων και χρόνιων προβλημάτων υγείας από τον ίδιο ιατρό ή ομάδα ιατρών στη διάρκεια του χρόνου, γ. της ολοκληρωμένης φροντίδας, δηλαδή της διαχείρισης των πιο συχνών νοσημάτων και προβλημάτων υγείας, καθώς και των πιο σημαντικών παραγόντων κινδύνου της υγείας, στο ιδιαίτερο περιβάλλον του ενδιαφερομένου, δ. του προσανατολισμού του συστήματος στο άτομο και στην οικογένειά του, μέσω μιας συντονισμένης και ελεγχόμενης παροχής φροντίδων, ε. της διαχείρισης ιατρο-ασφαλιστικών δεδομένων και πληροφοριών, με τρόπο που εξασφαλίζει την άμεση διαθεσιμότητα των πληροφοριών σε όλα τα σημεία του συστήματος υγείας, αλλά και την εμπιστευτικότητά τους, στ. της διαφύλαξης του δικαιώματος της ελεύθερης επιλογής οικογενειακού και προσωπικού ιατρού στο πλαίσιο του προγραμματισμού πρόσβασης στο σύστημα υγείας.» Στο άρθρο 2 του ίδιου ν. 3235/2004 ορίζεται ότι «1. Η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας παρέχεται από: α. τα Κέντρα Υγείας του Ε.Σ.Υ. και τα περιφερειακά τους ιατρεία, β. τις μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης . . . γ. τα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ., δ. τις μονάδες παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καθώς και ε. από άλλους φορείς που συνδέονται οργανωτικά ή λειτουργικά με τις υπηρεσίες του Ε.Σ.Υ. 2. . . .». Τέλος, το π. δ. της 23.2.1987 «Κατηγορίες και περιεχόμενο χρήσεων γης» (Δ' 166/6.3.1987) ορίζει στο άρθρο 1 (άρθρο 230 του Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας - Κ.Β.Π.Ν. - π.δ. 14.7.1999, Δ' 580/27.7.1999) ότι «Οι χρήσεις γης στην περιοχή των γενικών οικοδομικών σχεδίων καθορίζονται σε κατηγορίες ως ακολούθως: Α) Σύμφωνα με τη γενική πολεοδομική λειτουργία τους: 1. Αμιγής κατοικία. 2. Γενική κατοικία. 3. Πολεοδομικά κέντρα... 4. Μη οχλούσα βιομηχανία - βιοτεχνία...5. Οχλούσα βιομηχανία - βιοτεχνία... 6. Χονδρεμπόριο. 7. Τουρισμός - αναψυχή. 8. Ελεύθεροι χώροι - αστικό πράσινο. 9. Κοινοφελείς εξυπηρετήσεις. Β. Σύμφωνα με την ειδική πολεοδομική λειτουργία τους: 1... 14. κτήρια κοινωνικής πρόνοιας (Υγειονομικά κέντρα, παιδικοί σταθμοί, οίκη ευγηρίας κλπ.). 15. Κτήρια περιθάλψεως (νοσοκομεία, κλινικές). Στα δε άρθρα 2 έως 9 προβλέπεται ότι στις προβλεπόμενες ανωτέρω 9 γενικές πολεοδομικές λειτουργίες η μεν ειδική πολεοδομική λειτουργία «κτήρια κοινωνικής πρόνοιας» επιτρέπεται σε όλες πλην εκείνων του χονδρεμπορίου και ελεύθερων χώρων - αστικού πρασίνου η δε ειδική πολεοδομική λειτουργία «κτήρια περιθάλψεως», μόνο σε εκείνη των κοινοφελών εξυπηρετήσεων.
10. Επειδή, από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών συνάγεται ότι η πρωτοβάθμια περίθαλψη και, γενικότερα, η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας αντιδιαστέλλεται σαφώς προς την δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια περίθαλψη, η κύρια αποστολή των οποίων συνδέεται με τη νοσηλεία του ασθενούς σε υγειονομικές μονάδες αντίστοιχης διαβαθμίσεως. Τέτοιες μονάδες είναι τα

πάσης φύσεως νοσοκομεία και κλινικές, δημόσια ή ιδιωτικά, γενικά ή ειδικά, όπως προκύπτει από τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 7 παρ. 2 του Ν. 3329/2005 «Εθνικό Σύστημα Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και λοιπές διατάξεις» (Α΄ 81) και 1 του π.δ/τος 247/1991 «Όροι, προϋποθέσεις και διαδικασία για την ίδρυση λειτουργία και μεταβίβαση Ιδιωτικών Κλινικών (Α΄93), ειδικά δηλαδή κτήρια που έχουν προκαθορισμένη από το νόμο αποστολή και τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες καθιστούν εφικτή και ασφαλή την εκτέλεση ιατρικών πράξεων που μπορεί να ενέχουν σοβαρούς κινδύνους για την υγεία του ασθενούς και απαιτούν γι' αυτό ιδιαίτερη επιστημονική και σχετική εξειδίκευση και ανάλογο εξοπλισμό. Τούτου δε παρέπεται ότι λόγω της φύσεως των ανωτέρω υπηρεσιών εντός αυτών στεγάζονται, όλων των νοσηλευόμενων, και αυξημένος αριθμός ιατρών, νοσηλευτικού και διοικητικού προσωπικού, με συνέπεια, και τη μεγάλη οικιστική επιβάρυνση της περιοχής όπου ευρίσκονται. Για το λόγο δε αυτό η ανέγερση και η λειτουργία τους επιτρέπεται μόνο σε περιοχές γενικών πολεοδομικών σχεδίων που χαρακτηρίζονται «κοινωνικών εξυπηρετήσεων» ενώ δεν επιτρέπεται σε όλες τις άλλες. Αντιθέτως, η πρωτοβάθμια ιατρική περίθαλψη εντάσσεται στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, η οποία εντός των υγειονομικών μονάδων της παρέχει: i) κατηγορίες υπηρεσιών που δεν αφορούν την εκτέλεση ιατρικών πράξεων, όπως υπηρεσίες ιατροκοινωνικής και επιδημιολογικής έρευνας, ενημέρωσης και διαφώτισης του πληθυσμού για θέματα οικογενειακού προγραμματισμού, κοινωνικής φροντίδας, παροχής φαρμάκων σε δικαιούχους, εκτίμησης αναγκών υγείας των πολιτών, σχεδιασμού και λήψης μέτρων για την πρόληψη των νοσημάτων και την προαγωγή της υγείας, διαχείρισης ιατρικών πληροφοριών και δεδομένων και ii) υπηρεσίες φροντίδας υγείας με στενότερη έννοια, δηλαδή αυτές που αφορούν την παροχή περίθαλψης με εκτέλεση ιατρικών πράξεων, οι οποίες δεν απαιτούν νοσηλεία σε νοσοκομείο, διακρίνονται δε ανάλογα με το βαθμό οργάνωσης και εξειδίκευσης των αντίστοιχων υγειονομικών μονάδων, που συναρτάται με τη σοβαρότητα των ιατρικών προβλημάτων και τους συναφείς κινδύνους, τους οποίους καλούνται να αντιμετωπίσουν οι μονάδες αυτές. Ο βαθμός εξειδίκευσης και οργάνωσης των μονάδων πρωτοβάθμιας περίθαλψης αντικατοπτρίζεται στις ειδικές προδιαγραφές που τίθενται από το νόμο σε σχέση ιδίως με το μέγεθος και το είδος του χώρου, του τεχνικού εξοπλισμού και του ιατρικού, νοσηλευτικού και λοιπού προσωπικού που πρέπει να διαθέτουν, καθώς και με τον απαιτούμενο βαθμό επιστημονικής και λειτουργικής διασύνδεσής τους με μονάδες δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας περίθαλψης. Από τις ανωτέρω υπηρεσίες, στις υγειονομικές μονάδες που στις διατάξεις του από 23.2.1987 π.δ/τος μνημονεύονται ως «υγειονομικά κέντρα» και περιλαμβάνονται στην κατηγορία των «κτηρίων κοινωνικής πρόνοιας» παρέχονται οι υπό στοιχείο i), από δε τις υπό στοιχείο ii) οι απλές κατά κανόνα ιατρικές πράξεις που δεν σχετίζονται κατά κύριο λόγο με ειδικά προβλήματα υγείας των προσώπων που

περιθάλπονται. Από τις ιατρικές δε αυτές πράξεις, οι εκτελούμενες στα προβλεπόμενα στις ανωτέρω διατάξεις διαγνωστικά κέντρα αποτελούν κατά κανόνα παροχή υπηρεσιών διαγνωστικής ιατρικής. Τούτου έπεται ότι λόγω της κατά τα ανωτέρω φύσεως των εντός αυτών παρεχομένων υπηρεσιών δεν υπηρετεί σε αυτά i) αυξημένος αριθμός ιατρών και νοσηλευτών για την εκτέλεση μη απλών ιατρικών πράξεων και ii) δεν διαμένουν νοσηλευόμενοι, ώστε να απαιτείται και το αντίστοιχο για την κατά την περίθαλψή τους ιατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό, με συνέπεια πολύ μικρότερη οικιστική επιβάρυνση της περιοχής όπου λειτουργούν. Για το λόγο δε αυτό η λειτουργία τους επιτρέπεται σε όλες τις περιοχές των γενικών πολεοδομικών σχεδίων πλην εκείνων του χονδρεμπορίου και των ελεύθερων χώρων - αστικού πρασίνου, δηλαδή στις περιοχές στις οποίες επιτρέπονται κτήρια κοινωνικής πρόνοιας. Συνεπώς, είναι απορριπτέος ως βάσιμος ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι κατά παράβαση των ανωτέρω διατάξεων του από 23.2.1987 π.δ/τος προβλέπεται η χρήση «διαγνωστικά κέντρα» στις περιοχές που καθορίζονται με το άρθρο 1 Β στ. δ' αρ. 15 και το άρθρο 1 Β στ. β' αρ. 17 του προσβαλλομένου π.δ/τος ως περιοχή Γενικής Κατοικίας Πολεοδομικού Κέντρου ΠΚ2 αντιστοίχως. Κατά τη γνώμη όμως των Συμβούλων Μ. Καραμανώφ, Ι. Μαντζουράνη και Θ. Αραβάνη, ο λόγος είναι βάσιμος εφ' όσον με τις προβαλλόμενες διατάξεις δεν εξειδικεύονται επαρκώς οι επιτρεπόμενες στα διαγνωστικά κέντρα ιατρικές πράξεις οι οποίες και μόνον εκτελούνται στα υγειονομικά κέντρα.

11. Επειδή, μετά την επίλυση του ανωτέρω γενικότερης σημασίας ζητήματος, η υπόθεση πρέπει να παραπεμφθεί προς εκδίκαση κατά τα λοιπά στο Ε' Τμήμα του Δικαστηρίου (άρθρ. 14 παρ. 3 π.δ/τος 18/1989).